

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

7 mai 2015

COMUNICAT DE PRESĂ

În ziua de 7 mai 2015, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateri următoarele excepții de neconstituționalitate:

1. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.222 din Codul de procedură penală – *Durata arestului la domiciliu*, care au următorul conținut:

„(1) În cursul urmăririi penale, arestul la domiciliu poate fi luat pe o durată de cel mult 30 de zile.

(2) Arestul la domiciliu poate fi prelungit, în cursul urmăririi penale, numai în caz de necesitate, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeuri noi, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), prelungirea arestului la domiciliu poate fi dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află locul unde s-a constatat săvârșirea infracțiunii ori sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți este sesizat în vederea prelungirii măsurii de către procuror, prin propunere motivată, însoțită de dosarul cauzei, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.

(5) Judecătorul de drepturi și libertăți, sesizat potrivit alin. (4), fixează termen de soluționare a propunerii procurorului, în camera de consiliu, mai înainte de expirarea duratei arestului la domiciliu și dispune citarea inculpatului.

(6) Participarea procurorului este obligatorie.

(7) Judecătorul de drepturi și libertăți admite sau respinge propunerea procurorului prin încheiere motivată.

(8) Dosarul cauzei se restituie organului de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la expirarea termenului de formulare a contestației.

(9) *Durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul urmăririi penale, este de 180 de zile.*

(10) *Durata privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu nu se ia în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale.”*

2. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care au următorul conținut:

„Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 6 ani reținerea și nevărsarea, cu intenție, în cel mult 30 de zile de la scadență, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă.”

3.Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.82/2013 pentru modificarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională a decis:

1. Cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.222 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că, prin omisiunea legiuitorului de a reglementa în cuprinsul acestui articol termenul și durata maximă a măsurii preventive a arestului la domiciliu luate în procedura de cameră preliminară și în cursul judecății în primă instanță, sunt încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art.23 – libertatea individuală, art.25 – libera circulație, art.26 - viața intimă, familială și privată, art.39 - libertatea întrunirilor, art.41 - munca și protecția socială a muncii și, respectiv în art. 53 - restrângerea exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale.

2. Cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.6 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că legea nu definește noțiunea de „*impozite sau contribuții cu reținere la sursă*”, astfel că norma care incriminează infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art.6 din Legea nr.241/2005 nu întrunește condițiile de claritate, previzibilitate și accesibilitate, încălcând prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(5) care consacră principiul legalității.

3. Cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr.82/2013 pentru

modificarea Legii nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici este neconstituțională, în ansamblul său.

Curtea a constatat că prin modificările operate asupra Legii nr.188/1999 este afectat dreptul fundamental la muncă al funcționarilor publici, prevăzut de art.41 din Constituție, astfel încât se aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art.115 alin.(6) referitoare la interdicția de a adopta ordonanțe de urgență prin care sunt afectate drepturi sau libertăți fundamentale.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanțelor care au sesizat Curtea Constituțională.

Argumentațiile reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**